

PhDr. Simona Binková, CSc.
Středisko ibero-amerických studií FFUK

Posudek školitele

Průběh doktorského studia a celkové hodnocení disertační práce

PhDr. Iva Deylová, *Kulturní vztahy mezi bývalým Československem a vybranými státy andského regionu v letech 1945–1989*, FF UK 2018.

PhDr. Iva Deylová (roz. Cvancigerová) je absolventkou pětiletého magisterského oboru španělština (FFUK). Do doktorského programu Historické vědy – obor iberoamerikanistika byla přijata v akad. roce 2008/2009. Ve standardní tříleté době studia splnila všechny požadované zkoušky a další povinnosti a ukončila tuto studijní etapu SDZK. V dalších letech zaměstnání a posléze rodičovství zbrzdily plynulé pokračování ve studiu (v závěru přerušeni studia). V rámci práce na disertaci kolegyně v roce 2013 publikovala jednu dílčí studii (*Člověk. Časopis pro humanitní a společenské vědy*) a účastnila se cizojazyčné konference mimo UK – obojí viz příložené CV. Časově nejnáročnější bylo zpracování pramenné základny k tématu. Doktorandka vyšla z rozsáhlých fondů Archivu MZV týkajících se tří vybraných zemí andského regionu (Ekvádor, Peru a Bolívie) ve zvoleném období (1945-1989). Šlo v řádu o desítky svazků dokumentů, knih a kartonů, vesměs zpráv zasílaných zahraničními zastupitelskými úřady. Excerpovaný materiál doplnila o dokumenty uložené v Národním archívu (fondy Ministerstev kultury, školství a zahraničí). Řada fondů, jejich částí nebo jiných zdrojů však jí (stejně jako veškerým badatelům) zůstaly nepřístupné pro nezpracovanost – zde autorka vidí možnost navazování a prohlubování započatého studia v budoucnosti dalšími badateli. I přes nakonec omezený výběr kulturních aktivit soustředující se na zpřístupňování čs. filmové tvorby a dále na prezentaci života a kultury socialistického Československa prostřednictvím fotografie, výtvarného umění a sdělovacích prostředků (rozhlas, televize, příležitostně i tisk) je práce na poli kulturních vztahů s vybranými zeměmi průkopnickou: jiné zohledňovaly především politické, diplomatické nebo ekonomické kontakty. Existující publikace ke kulturním vztahům pak měly ambici pokrýt buď celou Latinskou Ameriku, ale v menším časovém rozsahu (Pušová, 1967 a 1994), nebo jednotlivou zemi od koloniálních dob do současnosti, ale s důrazem na výjimečné momenty či osobnosti (Štěpánek, 2013). K systematickému zmapování „každodennosti“ navazování kulturních vztahů a prezentace kulturních hodnot naší země (v atmosféře studené války často i s propagandistickými cíli) zde pro vybrané teritorium dochází poprvé. Vývoj vztahů je

zasazen do společensko-politického vývoje jak v Československu, tak v příslušných zemích jihoamerického kontinentu, jednotlivé údaje jsou precizně odkazované na archívni dokumentaci. Další bádání může samozřejmě spektrum aktivit realizovaných na poli kultury rozšířit (např. o divadlo, hudbu, o jinými badateli evidované položky překladové krásné literatury apod.), vést ke kvalitativnímu (obsahovému, estetickému) zhodnocení prezentovaných kulturních počinů, využít v budoucnu doposud nepřístupné fondy, nebo podívat se na pojednané téma „očima“ (a skrze dokumentaci) druhé strany, případně zmapovat úroveň a míru recipročních kulturních aktivit vybraných latinskoamerických zemí na půdě Československa.

V rámci všech potenciálních možností a s ohledem na stanovený rozsah jde o práci původní, koherentní a dokládající schopnost práce s primárními zdroji, na nichž je založena. Vyniká jazykovou kultivovaností a odkazovou disciplínou. Splňuje tak podmínky kladené na tento typ kvalifikační práce a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze, 2.5.2018